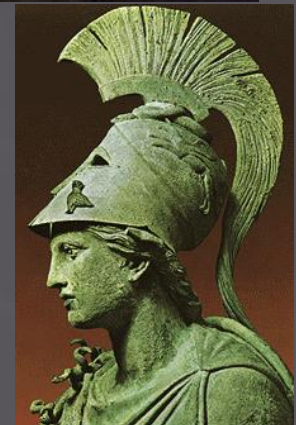

ΠΑΡΘΕΝΩΝΑΣ

Ο Παρθενώνας είναι ναός, χτισμένος προς τιμήν της θεάς Αθηνάς, προστάτιδας της πόλης της Αθηνάς.

Υπήρξε το αποτέλεσμα της συνεργασίας σημαντικών αρχιτεκτόνων και γλυπτών στα μέσα του 5^{ου} π.χ αιώνα.

Η εποχή της κατασκευής του συνταυτίζεται με τα φιλόδοξα επεκτατικά σχέδια της Αθήνας και της πολιτικής κύρους που ακολούθησε έναντι των συμμάχων της κατά την περίοδο της αθηναϊκής ηγεμονίας στην Αρχαία Ελλάδα .

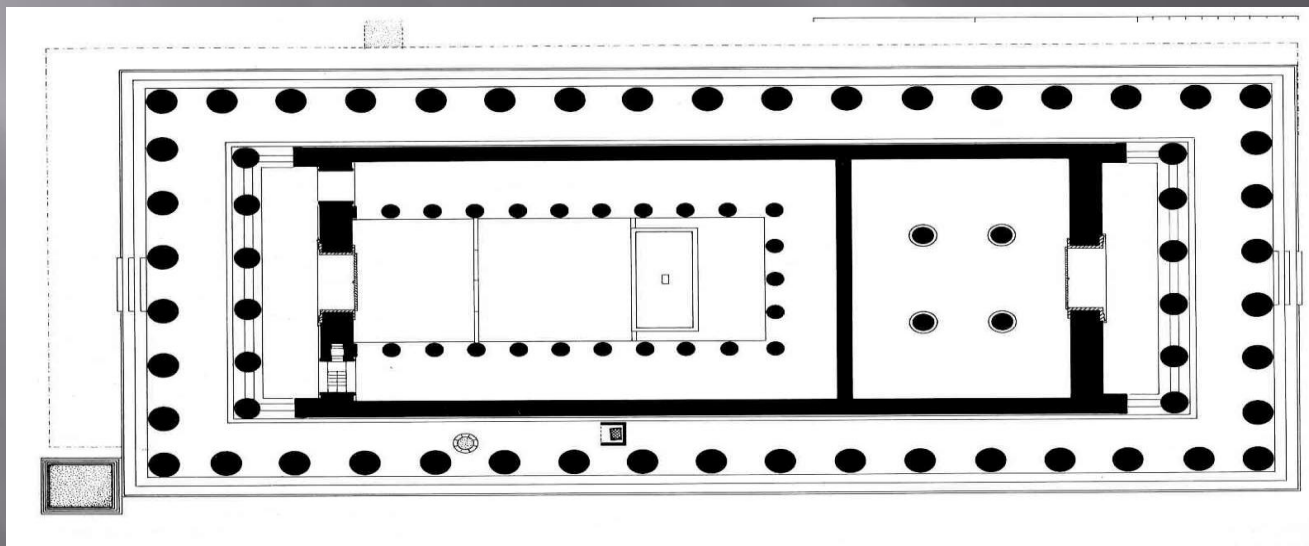

Το μνημείο

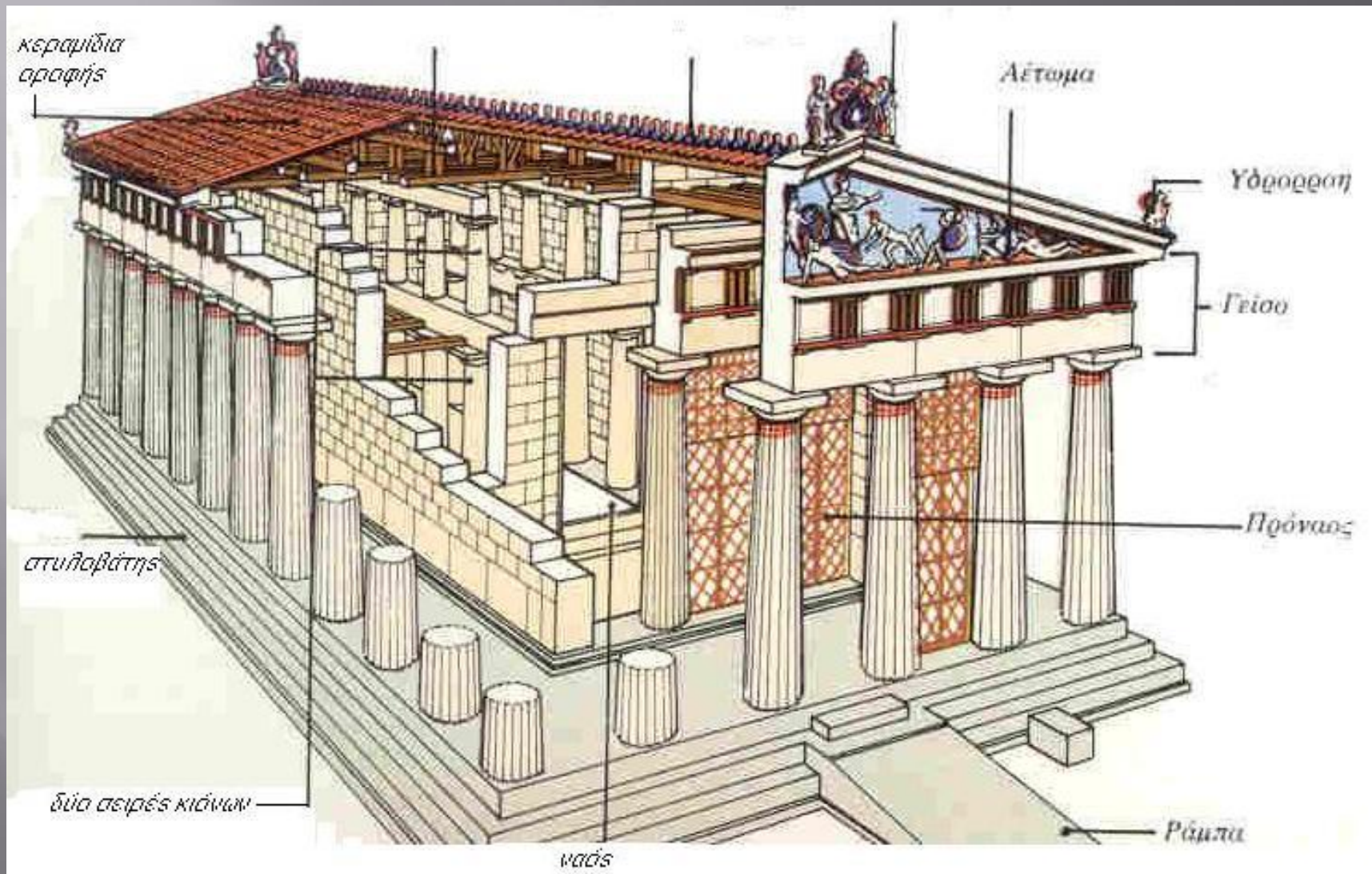
Ο Παρθενώνας αποτελεί το λαμπρότερο μνημείο της Αθηναϊκής πολιτείας και τον κολοφώνα του δωρικού ρυθμού. Η κατασκευή του ξεκίνησε το 448/7 π.χ. και τα εγκαίνια έγιναν το 438 π.χ. στα Μεγάλα Παναθήναια, ενώ ο γλυπτός διάκοσμος περατώθηκε το 433/2 π.χ. Σύμφωνα με τις πηγές, οι αρχιτέκτονες που εργάστηκαν ήταν ο Ικτίνος, ο Καλλικράτης και πιθανόν ο Φειδίας, που είχε και την ευθύνη του γλυπτού διάκοσμου. Είναι ένας από τους λίγους ολομάρμαρους ελληνικούς ναούς και ο μόνος δωρικός με ανάγλυφες όλες του τις μετόπες. Πολλά τμήματα του γλυπτού διάκοσμου, του επιστυλίου και των φατνωμάτων της οροφής έφεραν γραπτό διάκοσμο με κόκκινο, μπλε και χρυσό χρώμα. Χρησιμοποιήθηκε πεντελικό μάρμαρο, εκτός από τον στυλοβάτη, ο οποίος κατασκευάστηκε από ασβεστόλιθο.

Το πτερό είχε 8 κίονες κατά πλάτος και 17 κατά μήκος. Η τοποθέτηση των κίωνων είναι ασυνήθιστα πυκνή σε αναλογία διαμέτρου κίονα και μετακιονίου διαστήματος. Στις στενές πλευρές υπήρχε και δεύτερη σειρά 6 κίωνων που δημιουργούσε την ψευδαίσθηση δίπτερου ναού. Μια άλλη ιδιομορφία ήταν η ύπαρξη ζωφόρου που περιέτρεχε το σηκό σε όλο του το μήκος και αποτελεί ίσως την πιο φανερή από τις ιωνικές επιδράσεις. Οι μετόπες της ανατολικής πλευράς απεικονίζουν τη Γιγαντομαχία. Στην δυτική παριστάνεται η Αμαζονομαχία, στη νότια η Κενταυρομαχία και στη βόρεια σκηνές από τον Τρωικό πόλεμο.

Πρώτος απ' όλους τους ναούς άρχισε να χτίζεται ο Παρθενώνας, πάνω στα θεμέλια του προηγούμενου ναού που είχε χτίσει ο Πεισίστρατος τον οποίο είχαν καταστρέψει οι Πέρσες. Ονομάστηκε Μέγας Ναός και όχι Παρθενώνας. Το όνομα αυτό το πήρε αργότερα από ένα θάλαμο του ναού, που ονομαζόταν Παρθενών, επειδή εκεί συγκεντρώνονταν οι παρθένες που υπηρετούσαν τη θεά Αθηνά. Εννέα χρόνια χρειάστηκαν για την ανέγερση του ναού. Τα επίσημα εγκαίνια του έγιναν στα μεγάλα Παναθήναια του 439. Ωστόσο, το στόλισμα του ναού με τα αγάλματα του Φειδία, στη ζωφόρο και στις μετόπες, συνεχιζόταν και τελείωσε το 432. Δηλαδή για να τελειώσει ολότελα ο ναός, χρειάστηκαν δεκαπέντε χρόνια.

Τι να πρωτοθαυμάσει κανείς από αυτό το αρχιτεκτονικό αριστούργημα που ονομάζεται Παρθενώνας! Όλα μελετήθηκαν και στην παραμικρότερη λεπτομέρεια τους. Βασική παρατήρηση: Στην Φύση υπάρχει αρμονία χωρίς να υπάρχουν απόλυτες ευθείες γραμμές. Άρα, για να είναι ο ναός απόλυτα εναρμονισμένος με το περιβάλλον, επειδή το μάτι του ανθρώπου ξεγελιέται και τις μεγάλες ευθείες τις βλέπει στη μέση τους να καμπυλώνουν, οι σπουδαίοι Αθηναίοι αρχιτέκτονες χρησιμοποίησαν ελαφρές καμπύλες, ώστε στο μάτι να φαίνονται ευθείες. Οι κολώνες έγερναν ελαφρά προς τα μέσα για να οδηγούν το βλέμμα ψηλά. Έτσι, οι εκατοντάδες τόνοι μάρμαρο δεν δίνουν καθόλου την αίσθηση του όγκου και του βάρους. Αντίθετα, αυτό το μεγάλο κτίριο το χαρακτηρίζει η απλότητα, η σοβαρότητα, η επιβλητικότητα, αλλά και η χάρη και προκαλεί στον παρατηρητή μια αίσθηση ψυχικής ανάτασης. Αιώνες τώρα, κοσμεί το γυμνό βράχο της Ακρόπολης, αναδεικνύεται από το έντονο φως της Αττικής και μαρτυρεί την δόξα της Αρχαίας Αθήνας .

